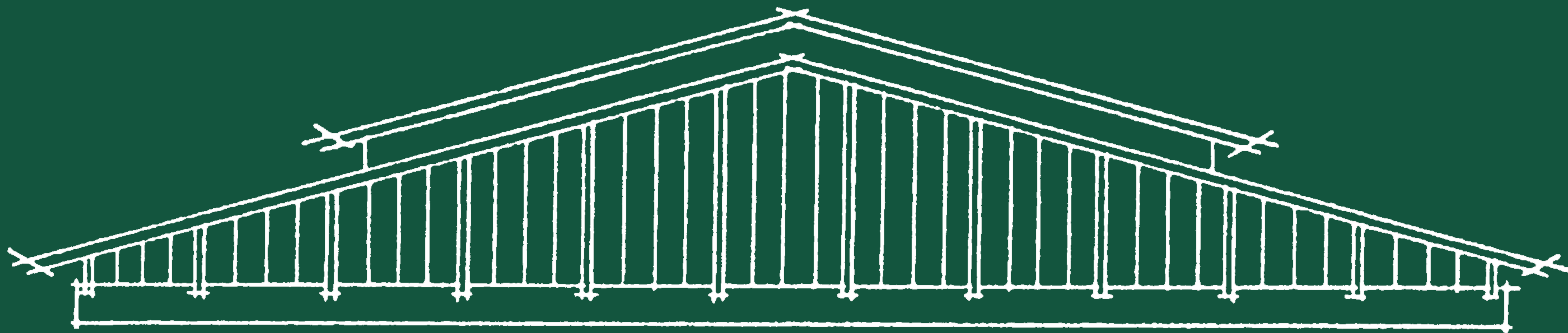

Holte Ride-klub i 1969

498 medlemmer

Opstaldningspris:
683 kr pr måned

Byggesum:
7 mio. kr.
svarende til 58 mio. kr. i 2019

Størrelse:
6.152 m²

Fonden for Bygnings- og Landskabskultur stillede havearkitekt Ole Nørgaard til rådighed, og professor Palle Suensson og dennes tegnestue udførte et stort tegnearbejde.

Kai Palm og Michael Reumert laver model til ridehuset - 1968

17. oktober 1969 var der rejsegilde med 200 deltagere, og 30. November 1969 i klart frostvejr, med strålende sol og ny-falden sne, rykkede de første pensionærer ind

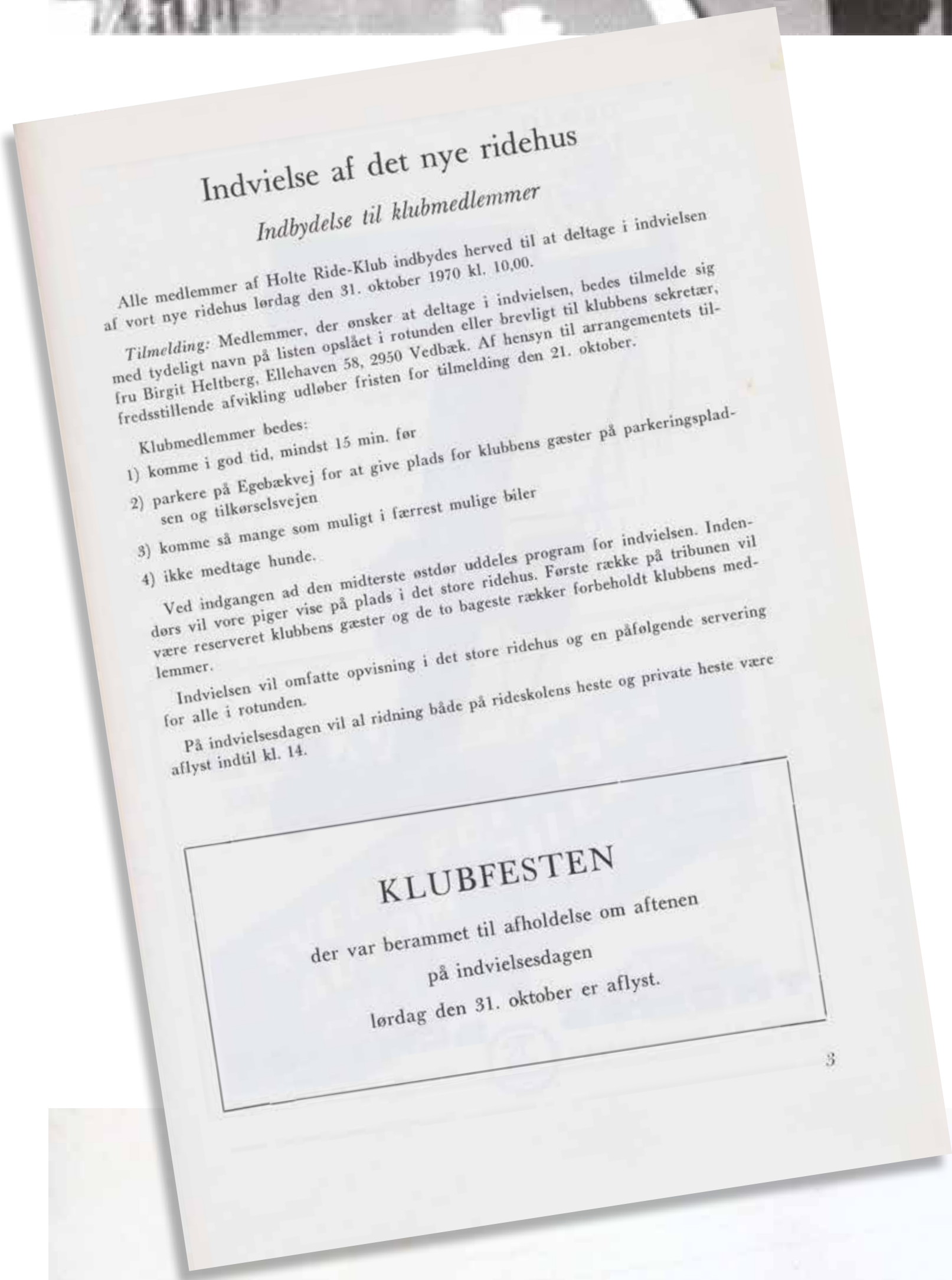
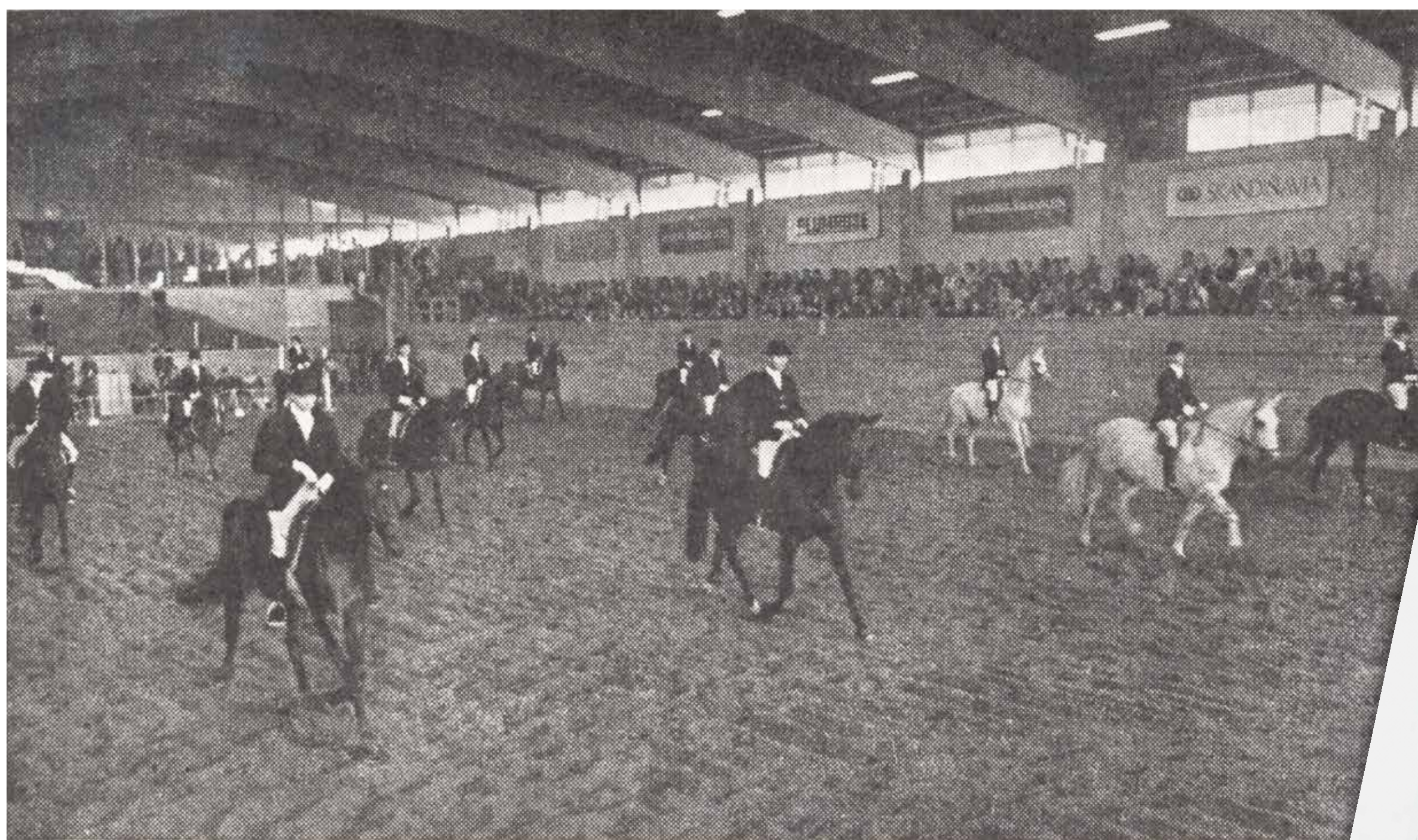
Holte Ride-klubs blev etableret den 13. maj i 1936 på initiativ af Direktør Carl Wulff og hans søster Ruth Wulf.

Klubben har haft opstaldning og ridefaciliteter flere steder. Men i 1966 var der så mange medlemmer, at man vil have et nyt ridecenter.

Først arbejdede man med en udvidelse af klubbens bygninger på Vangebovej. Det opgav man og i 1969 fik Holte Ride-klub tilbudt at leje kommunens arealer ved Holte Alvsgård på Egebækvej.

Byggeriet af et stort ridehus tegnet af Arkitekt Kai Palm begyndte.

Finansieringen af det nye byggeri var en udfordring. Medlemmerne endte med at donere 80.000 kr, svarende til 650.000 kr i 2019, til byggeriet. Til sidst gik kommunen ind som garant, det er derfor de i dag har to pladser i klubbens bestyrelse.

Billeder fra indvielsen af ridehuset d 31 oktober 1970

I alt 56 heste flyttede i det, der i dag er kendt som gul stald i 1969.

Jeg var blandt de første, som flyttede ind, da der kun var én staldgang klar. Rotunden med halmballer kunne benyttes. Ridehusene var ikke klar. Taget viste sig at være utæt, hvilket bevirkede overgang i installationer,

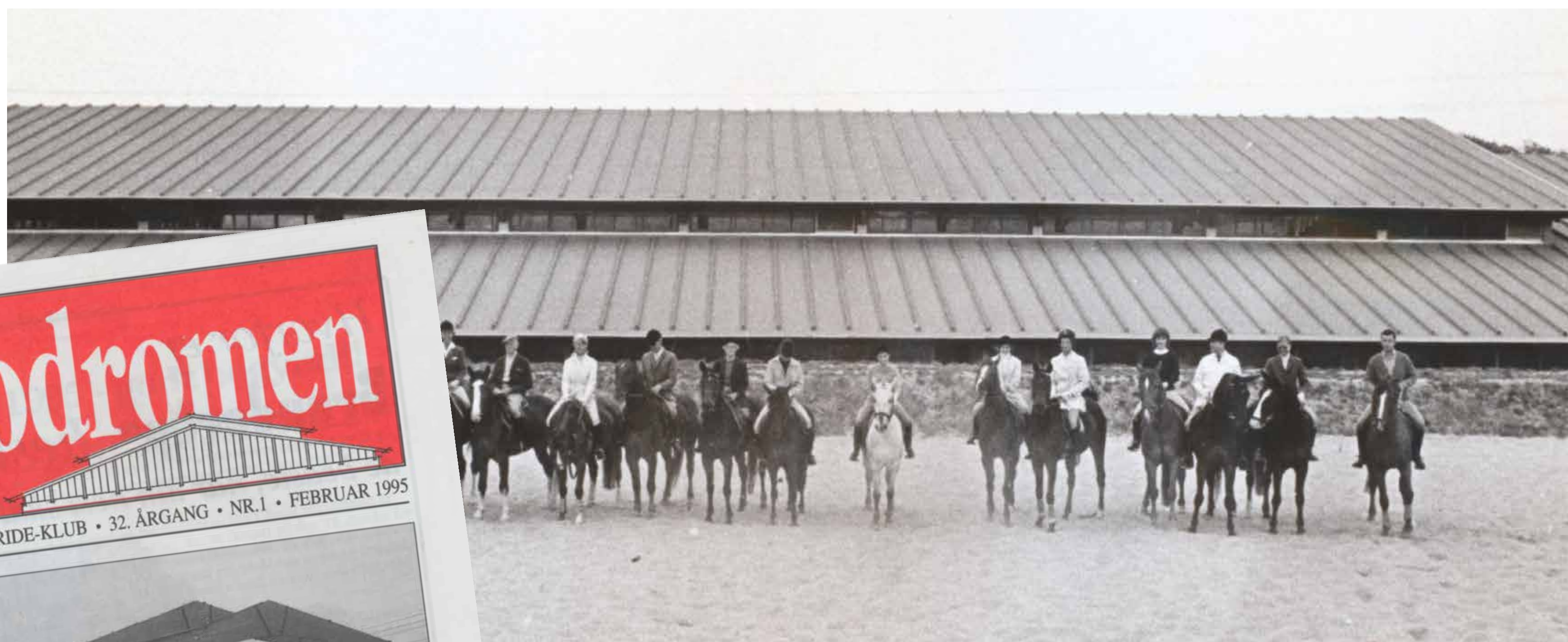
som igen medførte strøm på vandingsanlæg i boksene. Vi vandede med spande, og det tog tid før hestene igen ville benytte vandkopperne. Ridehusene blev klar og kunne benyttes indtil de blev afspærret på grund af spændinger og sprækker i spærerne. Det gav simpelthen nogle knald, når man red i det store ridehus. Så blev

der monteret wire til at holde sammen på konstruktionen".

Jannick Andersen,
Pensionær fra 1969 - 1978

De omfattende vandskader betød at den officielle indvielse i maj blev udsat til oktober.

RIDEHUSET 50

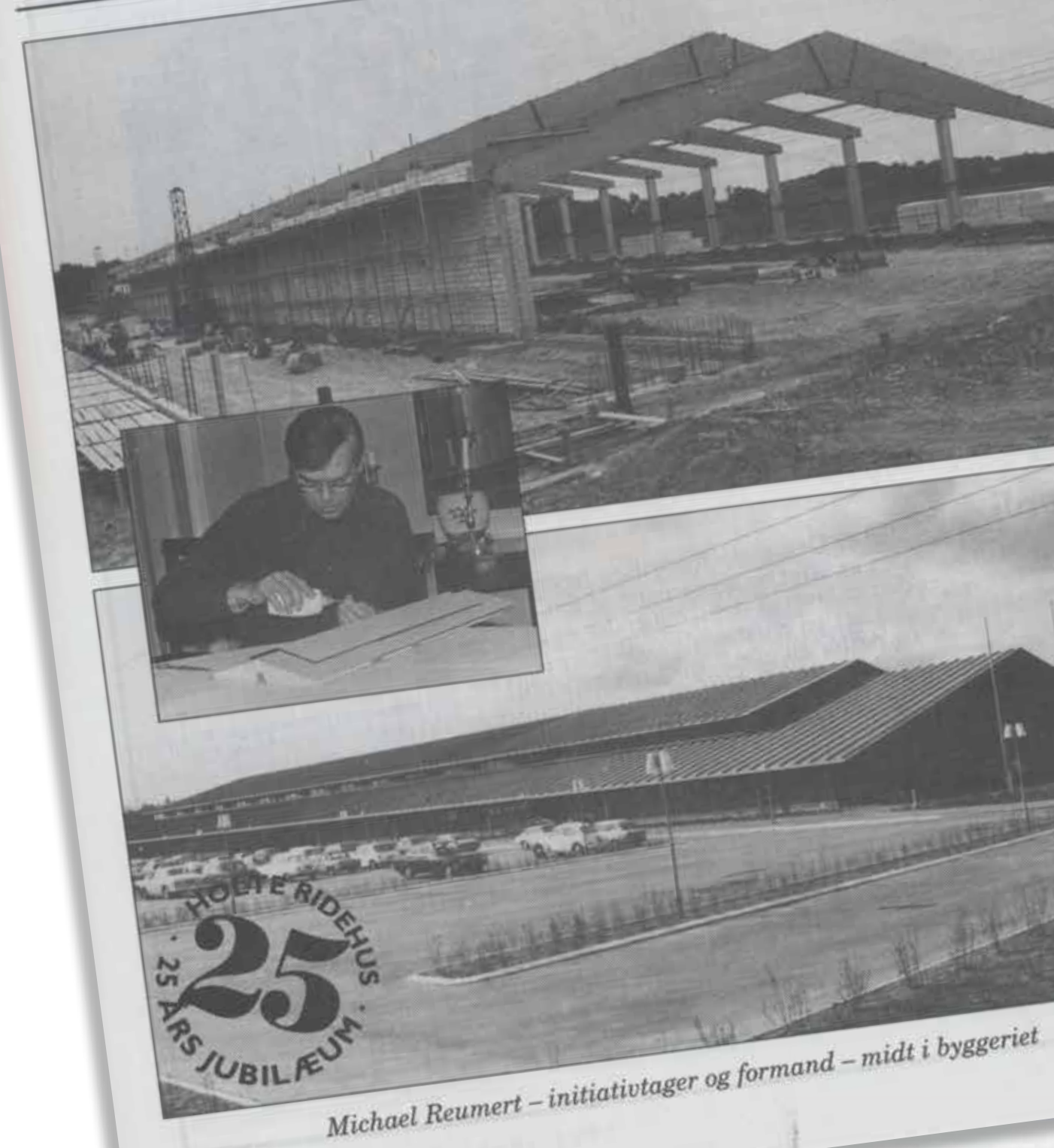

Veterantur, 1970

Hippodromen

MEDLEMSBLAD FOR HOLTE RIDE-KLUB • 32. ÅRGANG • NR.1 • FEBRUAR 1995

Michael Reumert - initiativtager og formand - midt i byggeriet

FOR 25 ÅR SIDEN...

Holte Ride-Klub har i al stilhed fejret et jubilæum. Den 30. november 1994 var det 25 år siden, stedet her blev taget i brug - altså 25 år siden de første heste rykkede ind i stalden.

På det tidspunkt havde jeg ingen tilknytning til Holte. Jeg boede i Lyngby og havde min hest opstaldet i en privat stald i Tårnby. Det var en dejlig (nu nedrevet) stald med 100 m til Trepleslægen ind til Dyrehaven og en god ridebane. Problemet kom om vinteren, hvor det var mørkt, når jeg kom fra arbejde. Og Dyrehaven låger lukker 17. oktober. Så de første 14 dage måtte vi ride i skoven, hvis vi overhovedet ville ride, og ridebanen langs Egebovej var selvfølgelig heller ikke anlagt endnu. Vi red i fortovsbakken.

Så blev rotunden åbnet til vores store letelse. Vi slap for at ride i kulde og mørke ude på vejene. Jeg var på det tidspunkt helt overbevist om, at Nordens kuldecentrum lå i Holte. Og jeg tænkte mere end en gang på, hvorfor jeg overhovedet var flyttet. Men nu kunne vi ride 3-4 ryttere ad gangen i rotunden - belyst af store standerlamper, hvis ledninger lå hen ad gulvet, så man skulle passe på, når man gik til og fra.

Der var kun et stald-afsnit færdigt, og det var det sydvestlige (gule) stald. Vi trak hestene ind og fandt vores bokse, og der sad små julehilsener med gulderider på dørene! Efterhånden kom flere heste og ryttere, nogle fra det gamle Holte, andre - som vi - udenfra, og der blev serveret portvin, og Else Langbek tog billeder.

Så blev rotunden åbnet til vores store letelse. Vi slap for at ride i kulde og mørke ude på vejene. Jeg var på det tidspunkt helt overbevist om, at Nordens kuldecentrum lå i Holte. Og jeg tænkte mere end en gang på, hvorfor jeg overhovedet var flyttet. Men nu kunne vi ride 3-4 ryttere ad gangen i rotunden - belyst af store standerlamper, hvis ledninger lå hen ad gulvet, så man skulle passe på, når man gik til og fra.

Der var kun et stald-afsnit færdigt, og det var det sydvestlige (gule) stald. Vi trak hestene ind og fandt vores bokse, og der sad små julehilsener med gulderider på dørene! Efterhånden kom flere heste og ryttere, nogle fra det gamle Holte, andre - som vi - udenfra, og der blev serveret portvin, og Else Langbek tog billeder.

Der er sket meget i de 25 år, der er gået siden da. Ridehuse og -baner blev færdige, og der blev holdt individuelle - og først 31. oktober 1970. Senere er der løbende sket ændringer (fx, indretning af ponystald (som ikke var inkluderet i det oprindelige projekt), "staldmester-boliger" i det nordvestlige hjørne og de mange folde etc. etc.

Og vi har gennem årene haft en række beredere såsom Hans Jensen, der flyttede med fra det gamle Holte og blev her på stedet indtil for få år siden - en utrolig indsat. Dygtige Olav Drehn, nu i U.S.A., hvis far var utrukelig kasserer i mange år, norske Runar Jespersen, Michael Ladegård, som skabte et hidtil uet klub-sammenhold og selvstændig Hermann Duckek, inspektør og berider i en årrække, hvis navn er uløseligt forbundet med de legendariske "Holte-Liger".

De og mange andre har været med til at forme HR-K de sidste 25 år. For Holte er heldigvis ikke "død", det lever, ændrer og forander sig i takt med nye opfordringer og ændrede krav. Og alle vi, der kommer her dagligt, det være sig beridere, staldfolk, bestyrkere og menige ryttere sætter naturligvis også vores præg - forhåbentlig til gavn og glæde for vores dejlige stald.

FOR 25 ÅR SIDEN...

Holte Ride-Klub har i al stilhed fejret et jubilæum. Den 30. november 1994 var det 25 år siden, stedet her blev taget i brug - altså 25 år siden de første heste rykkede ind i stalden.

På det tidspunkt havde jeg ingen tilknytning til Holte. Jeg boede i Lyngby og havde min hest opstaldet i en privat stald i Tårnby. Det var en dejlig (nu nedrevet) stald med 100 m til Trepleslægen ind til Dyrehaven og en god ridebane. Problemet kom om vinteren, hvor det var mørkt, når jeg kom fra arbejde. Og Dyrehaven låger lukker 17. oktober. Så de første 14 dage måtte vi ride i skoven, hvis vi overhovedet ville ride, og ridebanen langs Egebovej var selvfølgelig heller ikke anlagt endnu. Vi red i fortovsbakken.

Så blev rotunden åbnet til vores store letelse. Vi slap for at ride i kulde og mørke ude på vejene. Jeg var på det tidspunkt helt overbevist om, at Nordens kuldecentrum lå i Holte. Og jeg tænkte mere end en gang på, hvorfor jeg overhovedet var flyttet. Men nu kunne vi ride 3-4 ryttere ad gangen i rotunden - belyst af store standerlamper, hvis ledninger lå hen ad gulvet, så man skulle passe på, når man gik til og fra.

Der var kun et stald-afsnit færdigt, og det var det sydvestlige (gule) stald. Vi trak hestene ind og fandt vores bokse, og der sad små julehilsener med gulderider på dørene! Efterhånden kom flere heste og ryttere, nogle fra det gamle Holte, andre - som vi - udenfra, og der blev serveret portvin, og Else Langbek tog billeder.

Championatspringning 1972

Det lillerridehus får glas i endevæggen i 1996

Ridehuset fylder 40 år

I år - nærmere betegnet 30. november - er det 40 år siden at de første pensionærer rykkede ind på Egebovej 22.

Men som mange sikkert ved, er klubben betydeligt ældre - den blev stiftet i 1936. Vi synes derfor at det er nærliggende at kigge nærmere på dejlige etableringen blev en realitet. Nedenslående informationer af Hippodromens tidligere redaktør Erik Holten - vi ligger med at bringe historien igen.

Klubben har faktisk i hele sin levetid haft adgang til et ridehus. Fra starten af foråret 1936, hvor klubben bestod af 39 medlemmer, blev der redet i en ganske lille hal tilhørende Holte tømrerhandel, som lå på Rudersdal skedne dimensioner, og var nok ikke den mest velegnede til at bære taget og have bl.a. den skrank, at der i det ene hjørne var placeret en rundsav, som især når den var i brug, må have haft en vis indvirkning på hestene. Den havde stolper i midten til at bære taget og revet i forbindelse med opdomme.

"Ridehusene var ikke færdige og vi måtte ride udendørs i den barske kulde. Som det første blev rotunden åbnet, og vi kunne ride 3-4 ryttere ad gangen i den. Den var belyst af store standerlamper med ledning på tværs af gulvet, så man skulle færdes med forsigtighed. Så åbnede det lille ridehus eller

faktisk kun halvdelen da den ene ende ingen bund havde. Så kom dagen hvor det store ridehus åbnede og Spotlight og jeg var de første til at ride derind - Den fornemmelse - at komme ind i det store ridehus - man følte næsten man blev væk i det, så stort var det".
Lulu Tøpholm, Pensionær

